

Čerkvena priloga.

Priložena od katol. tiskovnega društva 32. števil. „Slov. Gospodarja“.

1888.

9. avgusta.

8.

Slavnostna razstava cerkvene obleke.

Družba vednega češčenja presv. Rešnjega telesa naše škofije napreduje. Po času ali vidoma izpoznavna ljudstvo, da je le-ta družba za revnije župnije velika dobrotá. V tem pomaga društvu ne samo to, da vsako leto porazdeljuje lepih, za sv. mešo pripravnih reči ali že zastonj cerkvam, ali pa za manjšo ceno, kakor bi se enako blago po drugi poti dobilo, potem pa je tudi to dobro, da izdaje vsako leto poročilo o svojem delovanju in da prireja razstavo blaga, kar ga pošlje potem ubožnim cerkvam naše škofije.

Letošnje poročilo je že sedmo in ima praznično oblačilo. Ali tudi razstava je bila bolj praznična, kakor druga leta. Zakaj? To nam pové poročilo samo in je to predsednik družbe, vlč. g. L. Herg, korar stolne cerkve, pri razstavi v pričo Nj. ekscelencije mil. škofa in mnogo poslušalcev povdarjal v svojem govoru, toda čujmo poročilo samo!

Družba vednega češčenja dovršila je svoje sedmo leto. Koliko da je v tem času pripomogla k potrjenju vere, pobožnosti in ljubezni do Jezusa v presvetem zakramentu Rešnjega Telesa pri vernikih naše škofije, znano je le Bogu samemu.

Družbin odbor si je prizadeval pospeševati družbine namene, in da se ni zastonj trudil, pričajo obilni mili darovi, za katere je bila prirejena cerkvena obleka, ki se je razdelila ubožnim cerkvam naše škofije, da se zamore služba božja spodobno opravljati.

Družba je imela vedno pred očmi besede kronanega pesnika: „Domine, dilexi decorem domus tuae et locum habitationis gloriae tuae — Gospod, ljubim lepoto tvoje hiše in kraj, kjer prebiva tvoje veličastvo“. (Ps. 25, 8.) In udje so vedno klicali z veseljem sreem: „Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum; concupiscit et deficit anima mea in atriis Domini. Cor meum et caro mea exultaverunt in Deum vivum. — Kako ljubezujiva so tvoja bivališča Gospod vojskinih trum! Duša moja hrepeni in kopni po šotorih Gospodovih. Srce moje in meso moje se raduje v živem Bogu“. (Ps. 83, 2.)

Komu pa se imamo zahvaliti za vse to, kar je družba storila do seh dob za poveličanje slave božje? Pred vsem Gospodu Bogu, od katerega vsaki dobri dar pride, on je blagoslovil družbino delovanje; potem pa Njih ekscel-

lenciji prevzvišenemu knezu in škofu, našemu premilemu višjemu pastirju, kateri so vpeljali družbo vednega češčenja v naši škofiji s pastirskim listom dne 27. januarija 1881, ter jo goreče priporočili vsem dušnim pastirjem in vernikom, in jo tudi ves čas gojili in podpirali očetovsko.

S hvaležnim srcem, z gorečo pobožnostjo bodo torej udje te družbe praznovali preveselo slovesnost zlate sv. maše, 50letnega duhovniškega jubileja, ki ga bodo skoro obhajali Njih prevzvišenost, naš premilostljivi knez in škof, vstanovitelj naše družbe in njen velikodušni dobrotnik. In kakor so o priliki zlate sv. meše najvišjega pastirja, svetega očeta Leona XIII, priredili verniki celega sveta vatikansko razstavo, ter tako izrazili svojo otroško ljubezen, udanost in spoštovanje do glavarja svete katoliške cerkve; enako je priredila družba vednega češčenja Lavantinske škofije povodom 50letnega duhovniškega jubileja Njih milosti prevzvišenega kneza in škofa zlatomešnika s pomočjo milih darov vseh vernikov naše škofije letošnje razstavo cerkvenih oblačil, da s tem izjavi svojo najprisrčnejšo ljubezen in počeščenje, svojo preponižno hvaležnost in udanost do Njih prevzvišenosti, preslavnega zlatomešnika.

Kar zadeva letošnje družbino delavnost, zamore vodstvo zopet veselo poročati, da so družbeniki tudi v tem letu obilno prilagali mile darove za družbine namene; in tisti, ki je pohlal ubogo vdovo v tempeljnu, katera je darovala samo dva vinarja, je tudi gotovo z dopadanjem gledal na blage darovalce ter je blagoslovil njih in njihove mile darove, kajti bili so darovani le njemu in v njegovo čast in slavo.

Tu še bodi omenjeno, da je neznana dobrotnica gospej predstojnici nekega dne v cerkvi v roko stisnila lepi dar 100 gld. v družbine namene, in da so tudi nekatere župnije v ta namen poklonile prav obilne doneske.

Tem, kakor tudi vsem p. u. dobrotnikom in družbinim prijateljem, posebno blagemu odboru gospá bodi s tem izrečena najsrčnejša zahvala, ter bodi tudi v prihodnje družba vednega češčenja spodobno priporočena.

Konečno naj še se dostavi, da so razstavljeno cerkveno objeko večji del izdelale častite šolske sestre v Mariboru, katere imajo dovoljno izbiro cerkvenih reči na razpolaganje, ter zamorejo vsakemu povoljno in cenó vstreči, kdor česa potrebuje.

S temi čutili v duši kakor vlni v Trstu, se usojam otvarjati danes III. veliko skupščino naše družbe tudi med vami, dragi rojaki z lepih štajarskih livad ter veselih štajarskih hribov in goric, tu v staroslavnem Ptujju.

Prihiteli smo danes med Vas, štajarske Slovence, s tem sreem, kakor ga hrani v sebi vsak dober človek. Porazumljenje v duši in na jeziku smo v obče pripravljene vsakemu deželanu teh Vaših pokrajin — naj si bo katerega koli jezika — v prijaznosti ponuditi rōko. Pred vsem pa nam je sem dohajajočim bil ta namen, da osebno vidimo in osebno pozdravimo Vas, slovenske častite sestre in drage brate, ki bivate ob bujnih bregovih Mure, Drave in Save; na Slovenskem Pohorju, v Slovenskih Goricah in povsod, kjerkoli se čuje med Vami, v zeleni Štirski, slovenske govornice mili materin zvuk. (Dobro!)

Tu smo danes med Vami iz Primorske in iz goriških pokrajin, od tam, kjer v naše morje podi čiste valove bistra Soča. Tu smo iz koroških dolin, koje pretaka mogočna Drava, iz one hvaljene dežele neizkaljenih src, takih kakor je koroških jezerov planōta; iz dežele stanovitnih src, takih kakor je skalovje koroških gorā. Tu smo iz slavljene Kranjske, iz bele Ljubljane, ki se vselej in menda po pravici imenuje sredotočje Slovenstvu.

Posvetovali bi se namreč danes radi o slovenskih šolskih potrebah tu v Ptujju zbrani zastopniki vsega Slovenstva; nekaj ur bi potem radi preživeli med Vami, ljubi štajarski Slovenci in to prav v miroljubnem duhu pesnika preroka: „Ljudje vsi bratje; bratje vsi narōdi!“ — Na to pa bi se zopet radi od tod povrnili vsakateri na svoj dom — z nova poživljeni v zvestōbi Bogū in sveti veri; v zvestōbi viteškemu cesarju Francu Josipu, dobročinitelju; v zvestōbi milemu narodu!“ (Živio! Živio, slava mu!)

Na to konstatuje, da je po §. 15 družbenih pravil navzočnih več kot 20 opravičenih glasovalcev ter pozove tajnika, naj poroča o društvenem delovanju v pretekli upravni dōbi.

2. Zapisnikar Anton Žlogar, naznanja, da so po §. 14 dozdej zglašeni s posvetovalno in glasovalno pravico:

Izmed pokroviteljev: Banka „Slavija“ po svojem glavnem zastopniku Ivanu Hribarju; prof. T. Zupan; L. Svetec; dr. Josip Vošnjak; Anton Žlogar; mariborska posojilnica po dr. J. Glančniku; savinjska posojilnica po J. Hausenbichlerju; ormoška posojilnica po dr. Gršaku; celjska po M. Vršču; Oroslav Doleneč; Maks Vršec; Andrej Jurca.

Od vodstva: Prvomestnik; podpredsednik L. Svetec; blagajnik; tajnik; Gregor Einspieler, župnik iz Celovca; Ivan Hribar.

Od podružnic: Prva ljubljanska: dr. J.

Vošnjak, L. Svetec, pooblaščenca; Št. Jakobsko-Trnovska v Ljubljani: Anton Žlogar, Oroslav Doleneč, Ivan Hribar, pooblaščenca; Št. Peterska v Ljubljani: dr. J. Vošnjak, Oroslav Doleneč, pooblaščenca; Celje: dr. Ivan Dečko, Maks Vršec; Gorica: dr. Anton Gregorčič; Kropinsko-Kamnogoriško-Dobravška: Miha Pesjak; Turjak: Jak. Gruden; Gorenjska dolina v Kranjski gori: A. Žlogar, pooblaščenec; Gornjigrad: Ivan Kuralt; Konjice: dr. Drag. Prus; Selce: Fr. Šlibar; Trst (moška): Mate Mandič, Fran Žitko; Trst (ženska): Mate Mandič, Fran Žitko, pooblaščenca; Prem: Nik. Križaj; Zidanmost: Ferdo Roš, Jan. Mlinar; Slovenjigradeč: dr. Dečko, Maks Vršec, pooblaščenca; Ormož: dr. Gršak, dr. A. Žizek; Smednik: Oroslav Doleneč, pooblaščenec; Dornberg, Pervačina in Gradisce: Vinko Gregorič, posestnik; Šempas: Ivan Klobovs, kapelan; Zilska Bistrica: Filip Milonik, Naklo (Primorsko): Avg. Praprotnik; Postojna: Šegula, Alojzij Kraigher, dež. posl.; Senožeče: Ign. Okorn, župan; Litija: Luka Svetec, c. kr. notar; Rudolfovo: Anton Žlogar, pooblaščenec; Graška izvanakademiška: Fran Hubad; Sveti Ivan v Trstu; Ivan Marija Vatovec, veleposestnik; Kotmaraves: Matija Prosekar, Janez Štih; Apače: Jak. Kočever, lekarnar, Andr. Butej in Jož. Stečnik, posestnika; Beljak: Matej Markovič, posestnik, Fran Dular, živinozdravnik; Šaleška dolina v Soštanjju: Ivan Kačič, notar; Pliberk in okolica: Franc Reš, dr. Homan, advok. koncepient; Podgrad: Slavoj Jenko, trgovec, vitez Anton pl. Vicco, posestnik; Kobarid: Anton Pipan; Cerkljanski okraj na Goriškem: Vinko Gregorič, pooblaščenca; Maribor: dr. Glančnik, dr. Mlakar, J. Zupan; Ptuj: prvomestnik o. Benko Hrtiš, dr. Triller; Brde na Kranjskem: Anton Zarnik; Zalec: J. Hausenbichler, A. Jurca.

Torej prisostvuje veliko več zastopnikov kakor zahteva §. 15. (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Oklic štajarskim sadjerejcem.

Slavnost 40-letnice vladanja Nj. veličanstva, našega svitlega cesarja se bliža ter pršinja vse strani ljudstva, kar ga biva v velikem in lepem avstrijskem cesarstvu. V vseh društvi in v vseh stanih se prevdarja, kako da se od njih naj pokaže, čem lepše ljubezen do Nj. veličanstva.

Vsled tega so si tudi sadjerejci našega cesarstva segli v roke ter čejo v proslavljenju le-te 40-letnice prirediti veliko državno razstavo na Dunaji. Ona se naj pa vrši v dneh 29. septembra tje do 7. oktobra t. l.

Po vseh deželah Avstrije, izlasti pa še v Čedah in Tirolah, kaže se, da se vdeleži te